

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет природокористування
Факультет будівництва та архітектури
Кафедра архітектури

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
«Історія дизайну»

для студентів спеціальності
022 ДИЗАЙН
РВО «Бакалавр»
ОПП «Дизайн середовища»

Галузь знань: **02 КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО**

(шифр і найменування галузі знань)

Львів 2024

АНОТАЦІЯ КУРСУ

Курс "Історія дизайну" має на меті ознайомити студентів з еволюцією дизайну від стародавніх часів до сучасності. Студенти вивчатимуть ключові періоди розвитку дизайну, основні стилі, напрями та відомі історичні постаті, які вплинули на формування професії дизайнера. Особлива увага приділяється аналізу соціокультурного контексту, естетичних принципів та інноваційних технологій, що вплинули на розвиток дизайну середовища.

Протягом курсу студенти дізнаються про:

- Витоки та розвиток дизайну в різних цивілізаціях;
- Роль дизайну в епохи Ренесансу, Бароко, Модернізму та Постмодернізму;
- Вплив технологій і промислової революції на формування сучасного дизайну;
- Важливі дизайн-рухи ХХ століття, такі як Bauhaus, Арт-деко, функціоналізм та інші;
- Актуальні тенденції та виклики у сфері дизайну середовища в ХХІ столітті.

Курс передбачає лекційні заняття, семінари з аналізом прикладів та практичні завдання, що допоможуть студентам краще зrozуміти історичний розвиток дизайну та його вплив на сучасні підходи в проектуванні середовищ.

Цей курс формує критичне мислення, навички аналізу історичних контекстів та їх застосування у практичній діяльності дизайнера середовища.

ТРИВАЛІСТЬ КУРСУ : 4 КРЕДИТИ (120 ГОДИН)

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Історія дизайну» є формування у студентів системного уявлення про розвиток дизайну як творчої і професійної діяльності, ознайомлення з ключовими етапами еволюції дизайну в контексті історії мистецтва, архітектури та технологій. Дисципліна спрямована на розуміння стилів, напрямків та течій дизайну, а також їхнього впливу на культуру, соціальні та економічні аспекти різних епох.

Студенти отримують знання про історичні процеси, що визначили сучасні тенденції у дизайні, що дозволяє їм краще орієнтуватися в професійній сфері та розвивати власний творчий підхід, базуючись на глибокому розумінні історичного контексту.

Курс допомагає розвинути критичне мислення та естетичний смак, навчає розрізняти техніки й особливості дизайнерських шкіл, а також вплив соціально-політичних умов на розвиток дизайну. Завдяки цьому студенти здатні краще орієнтуватися у світовій культурній спадщині та оцінювати її значення для сучасності.

Основним завданням вивчення дисципліни є набуття студентом наступних

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК01. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК04. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК06. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

ЗК07. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

ЗК09. Здатність зберігати та примножувати культурно-мистецькі, екологічні, моральні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК10. Здатність вчитися, відстежувати та освоювати новітні технології, оволодівати сучасними знаннями, розуміти предметну галузь та сфери професійної діяльності, застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях.

Спеціальні компетентності (СК)

СК05. Здатність застосовувати знання історії українського і зарубіжного мистецтва та дизайну в художньо-проектній діяльності.

Програмні результати навчання:

ПРН 01. Застосовувати набуті знання і розуміння предметної області та сфери професійної діяльності у практичних ситуаціях.

ПРН 13.Знати надбання національної та всесвітньої культурно-мистецької спадщини, розвивати екокультуру засобами дизайну.

ПРН 14.Використовувати у професійній діяльності прояви української ментальності, історичної пам'яті, національної самоідентифікації та творчого самовираження; застосовувати історичний творчий досвід, а також успішні українські та зарубіжні художні практики.

ПРН 15.Розуміти українські етнокультурні традиції у стилевих вирішеннях об'єктів дизайну, враховувати регіональні особливості етнодизайну у мистецьких практиках.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

(ЗМІСТ)

1. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ДИЗАЙНУ СЕРЕДОВИЩА

1. Особливості професійної діяльності дизайнера
2. Мета дизайнерської діяльності
3. Професійні обов'язки дизайнера
4. Основні цілі і завдання дизайну
5. Об'єкти і види дизайну. Методи та сучасні принципи
6. Основні категорії дизайну

ТЕМА 2. ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ПОЯВИ ДИЗАЙНУ, ЯК НОВОГО ВИДУ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Понятійні положення з дизайну середовища
2. Основні функції дизайну
3. Специфіка дизайну як особливого виду творчої естетичної діяльності
4. Історичні аспекти виникнення професії дизайнера та галузі «Дизайн середовища»

ТЕМА 3. ПРЕДМЕТНИЙ СВІТ В ЕПОХУ РЕМІСНИЧОГО ВИРОБНИЦТВА

1. Єгипет. Архітектура підкреслено геометричних форм. Інтерєри палаців.
2. Греція. Продуманість і простота композиції, масштаб, стриманість декоративного оздоблення
3. Рим. Пластичні прикраси.
4. Дизайн Середньовічної Європи.

ТЕМА 4. ЄВРОПЕЙСЬКА ХУДОЖНЬО-ПРОЕКТНА КУЛЬТУРА ДОБИ «БАРОКО», «РОКОКО», «АМПРУ».

1. Нововведення доби бароко, рококо та ампіру в художньо-проектній культурі.
2. Досягнення французького декоративного мистецтва.
3. Престиж Франції у пошуку нових самобутніх форм та «французька Європа».
4. Нові орнаментальні мотиви, їхні особливості.
5. Проблема взаємодії декору й архітектурної конструкції.

ТЕМА 5. ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСКИЙ РУХ ЗА ОНОВЛЕННЯ МИСТЕЦТВ І РЕМЕСЕЛ.

1. Індустріалізація та нові концепції у світі дизайну і мистецтві.
2. Прерафаеліти.
3. Джон Ръоскін та Уільям Морріс і їхні ідеї за відновлення ремесла і середньовічної моральності в художній культурі.

4. Розвиток художньо-промислової освіти.
5. Виставки декоративно-прикладного мистецтва.
6. Віденські майстерні.

ТЕМА 6. СТАНОВЛЕННЯ ДИЗАЙНУ

1. Ремесло і промисловість
2. Модерн
3. «Веркбунд» і перший дизайнер Петер Беренс
4. «Баухауз» - перша школа художнього конструювання європейського дизайну.
5. Американська версія дизайну: комерційний дизайн, американська мрія та «добрий дизайн».

ТЕМА 7. ПОШУКИ ТА ЕКСПЕРИМЕНТИ ДИЗАЙНУ ПІСЛЯВОЄННОЇ ДОБИ ХХ СТОЛІТТЯ

1. Масовий дизайн 50–60 рр. ХХ ст. в Італії, Німеччині, Британії, США, Японії та Скандинавії.
2. Пошуки та експерименти в дизайні 60–70 рр. ХХ ст.
3. Поп-культура, зародження екосвідомості в дизайні.
4. Творчість видатних дизайнерів другої половини ХХ століття

ТЕМА 8. ДИЗАЙН В УМОВАХ ПОСТИНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

1. Комп’ютерна революція в дизайні.
2. Вплив науково-технічної революції на розвиток дизайну.
3. Хай-тек в дизайні і архітектурі.
4. Характеристики і особливості провідних видів сучасного дизайну, сучасні проблеми та тенденції розвитку дизайну ХХІ ст.

ТЕМА 9. ШЛЯХИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДИЗАЙНУ

1. Протодизайн архітектурного середовища на теренах України.
2. Дизайн та радянська ідеологія
3. Формування дизайну в Україні художниками авангарду.
4. Особливості творчого і науково-дослідного процесу в дизайні та архітектурі 1960–1980-х років
5. Дизайн середовища в Україні ХХ-ХХІ ст.

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

Основними видами навчальних аудиторних занять, під час яких здобувачі вищої освіти отримують необхідні знання, є лекції, практичні заняття, консультації.

При викладанні лекційного матеріалу передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як лекції – бесіди і лекції-візуалізації. Лекція-бесіда забезпечує безпосередній контакт викладача з аудиторією і дозволяє привернути увагу здобувачів вищої освіти до найбільш важливих питань теми лекції, визначити у процесі діалогу особливості сприйняття навчального матеріалу здобувачами вищої освіти.

Лекція-візуалізація – візуальна форма подачі лекційного матеріалу з розгорнутим або коротким коментуванням візуальних матеріалів, що переглядають технічними засобами навчання або аудіо-відеотехніки.

При проведенні практичних занять передбачено поєднання таких форм і методів навчання, як робота у малих групах або дискусія.

Здобувачі вищої освіти на практичних заняттях працюють з друкованим (ілюстративним) інформативним матеріалом або з матеріалом мережі Інтернет, виконують

усні та письмові завдання (аналіз мистецьких творів, творчі інтерпретації відомих будівель тощо), виступають з доповідями і презентаціями, підготовленими як індивідуальні проекти. Програмою передбачено такі проекти для формування професійної компетентності: виступ за темою індивідуального науково-дослідного завдання (або з темою самостійного вивчення дисципліни) та виступ-інформування за темами практичних занять (у вигляді презентації або реферату).

Під час практичних занять з курсу "Історія дизайну" студенти зазвичай виконують кілька важливих завдань, які спрямовані на закріплення теоретичних знань і розвиток аналітичних та творчих навичок:

1. Аналіз дизайнерських об'єктів різних епох

Студенти отримують завдання досліджувати та аналізувати приклади архітектури, меблів, графічного дизайну або інших предметів, створених у різні історичні періоди. Це дозволяє краще розуміти естетику та функціональність, властиві різним культурам і епохам.

2. Розробка проекту на основі стилю певної епохи

Студенти створюють власні дизайн-проекти, використовуючи характерні особливості певного історичного стилю або напряму. Це допомагає їм вивчити та інтегрувати елементи історичного дизайну в сучасні проекти.

3. Картографування дизайнерських рухів

В рамках цього завдання студенти складають схеми або карти, що відображають взаємозв'язки між різними дизайнерськими рухами та їх вплив один на одного. Це розвиває системне мислення і вміння орієнтуватися в історичних контекстах.

4. Кейс-стаді: дослідження життя та творчості відомих дизайнерів

Завдання полягає у вивченні біографій та внеску визначних дизайнерів в історію, таких як Вільям Морріс, Ле Корбюзье, Філіп Старк та інші. Студенти готують презентації з акцентом на вплив цих дизайнерів на розвиток дизайну середовища.

5. Порівняльний аналіз стилів

Студенти порівнюють різні дизайнерські стилі за кількома параметрами (форма, матеріали, функція, контекст), вивчаючи їх схожості та відмінності. Це завдання сприяє глибшому розумінню еволюції дизайнерських підходів.

6. Рефлексія на сучасні тенденції

Студенти аналізують сучасні тенденції в дизайні середовища через призму історичних контекстів, вивчаючи, як сучасні рішення спираються на минулі стилі або ідеї.

Такі завдання сприяють формуванню комплексного розуміння історії дизайну та її впливу на сучасну практику.

САМОСТІЙНА РОБОТА охоплює матеріал, що може бути освоєний

здобувачами вищої освіти самостійно. Самостійна робота з курсу "Історія дизайну" для студентів-дизайнерів передбачає виконання низки завдань, спрямованих на поглиблення знань і розвиток творчого мислення:

Самостійна робота з курсу "Історія дизайну" для студентів-дизайнерів спрямована на поглиблення теоретичних знань та розвиток аналітичних і творчих навичок. Виконання цих завдань допомагає студентам краще засвоїти матеріал та стимулює їх до самостійного дослідження. Основні види самостійної роботи можуть включати:

- Дослідження і написання рефератів

Студенти обирають певну тему, пов'язану з історією дизайну, і пишуть аналітичний реферат. Теми можуть стосуватися розвитку окремих стилів, епох чи напрямків, а також аналізу внеску визначних дизайнерів у певний історичний період.

- Вивчення літератури та джерел з історії дизайну

Самостійне опрацювання наукової літератури та історичних джерел дозволяє студентам глибше зrozуміти еволюцію дизайну. Звіти за прочитаними джерелами допомагають узагальнити та систематизувати отримані знання.

- Написання есе на теми, пов'язані з історією дизайну

Есе передбачає критичний аналіз та рефлексію на тему, обрану студентом. Це можуть бути питання впливу соціальних або технологічних змін на розвиток дизайну, роль етики у дизайні або порівняння стилів різних епох.

- Аналіз конкретних дизайнерських об'єктів або середовищ

Студенти досліджують конкретні об'єкти або середовища, наприклад, архітектурні споруди, меблі чи інтер'єри, і пишуть аналіз з точки зору історичного контексту, стилю та функціональності. Це завдання сприяє розвитку спостережливості та критичного мислення.

- Візуальне дослідження історичних стилів

Це завдання включає збір візуальних матеріалів (фото, ілюстрації), що відображають різні стилі та періоди дизайну, а також їх класифікацію. Студенти створюють візуальні дослідження або колажі, що демонструють естетику та особливості певного історичного стилю.

- Розробка концепції власного проекту з використанням історичних елементів

Студенти самостійно розробляють концепцію дизайну, що поєднує сучасні тенденції з елементами одного з історичних стилів або напрямків. Це сприяє розвитку креативного мислення та навичок синтезу історичних знань із сучасними потребами.

- Участь у дискусійних форумах чи групах

Студенти можуть брати участь в онлайн-дискусіях, де обговорюються питання історії дизайну, нові дослідження чи виставки, пов'язані з дизайном. Це допомагає розширювати кругозір та ділитися думками з колегами.

Виконання цих завдань дозволяє студентам не тільки глибше засвоїти матеріал курсу, але й інтегрувати історичні знання у власну дизайнерську практику.

ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ З ДИСЦИПЛІНИ «Історія дизайну»

№ з/п	Тема і короткий зміст заняття	Год.	балі
1	ТЕМА 1. ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СУЧASNOGO DIZAYNU SEREDOVIЩA 1. Особливості професійної діяльності дизайнера 2. Мета дизайнерської діяльності 3. Професійні обов'язки дизайнера 4. Основні цілі і завдання дизайну 5. Об'єкти і види дизайну. Методи та сучасні принципи 6. Основні категорії дизайну	2	4
2	ТЕМА 2. ІСТОРИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ПОЯВИ ДИЗАЙНУ, ЯК НОВОГО ВИДУ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 1. Понятійні положення з дизайну середовища 2. Основні функції дизайну 3. Специфіка дизайну як особливого виду творчої естетичної діяльності 4. Історичні аспекти виникнення професії дизайнера та галузі «Дизайн середовища»	2	4
3	ТЕМА 3. ПРЕДМЕТНИЙ СВІТ В ЕПОХУ РЕМІСНИЧОГО ВИРОБНИЦТВА 1. Єгипет. Архітектура підкреслено геометричних форм. Інтерєри палаців. 2. Греція. Продуманість і простота композиції, масштаб, стриманість декоративного оздоблення	4	6

	3. Рим. Пластичні прикраси. 4. Дизайн Середньовічної Європи.		
4	ТЕМА 4. ЄВРОПЕЙСЬКА ХУДОЖНЬО-ПРОЕКТНА КУЛЬТУРА ДОБИ «БАРОКО», «РОКОКО», «АМПІРУ». 1. Нововведення доби бароко, рококо та ампіру в художньо-проектній культурі. 2. Досягнення французького декоративного мистецтва. 3. Престиж Франції у пошуку нових самобутніх форм та «французька Європа». 4. Нові орнаментальні мотиви, їхні особливості. 5. Проблема взаємодії декору й архітектурної конструкції.	4	6
5	ТЕМА 5. ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ РУХ ЗА ОНОВЛЕННЯ МИСТЕЦТВ І РЕМЕСЕЛ. 1. Індустріалізація та нові концепції у світі дизайну і мистецтві. 2. Прерафаеліти. 3. Джон Ръоскін та Уільям Морріс і їхні ідеї за відновлення ремесла і середньовічної моральності в художній культурі. 4. Розвиток художньо-промислової освіти. 5. Виставки декоративно-прикладного мистецтва. 6. Віденські майстерні.	4	6
6	ТЕМА 6. СТАНОВЛЕННЯ ДИЗАЙНУ 1. Ремесло і промисловість 2. Модерн 3. «Веркбунд» і перший дизайнер Петер Беренс 4. «Баухауз» - перша школа художнього конструювання європейського дизайну. 5. Американська версія дизайну: комерційний дизайн, американська мрія та «добрий дизайн».	4	6
7	ТЕМА 7. ПОШУКИ ТА ЕКСПЕРИМЕНТИ ДИЗАЙНУ ПІСЛЯВОЄННОЇ ДОБИ ХХ СТОЛІТТЯ 5. Масовий дизайн 50–60 рр. ХХ ст. в Італії, Німеччині, Британії, США, Японії та Скандинавії. 6. Пошуки та експерименти в дизайні 60–70 рр. ХХ ст. 7. Поп-культура, зародження екосвідомості в дизайні. 8. Творчість видатних дизайнерів другої половини ХХ століття	4	6
8	ТЕМА 8. ДИЗАЙН В УМОВАХ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА 1. Комп’ютерна революція в дизайні. 2. Вплив науково-технічної революції на розвиток дизайну. 3. Хай-тек в дизайні і архітектурі. 4. Характеристики і особливості провідних видів сучасного дизайну, сучасні проблеми та тенденції розвитку дизайну ХХІ ст.	4	6
9	ТЕМА 9. ШЛЯХИ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ДИЗАЙНУ 1. Протодизайн архітектурного середовища на теренах України. 2. Дизайн та радянська ідеологія 3. Формування дизайну в Україні художниками авангарду. 4. Особливості творчого і науково-дослідного процесу в дизайні та архітектурі 1960–1980-х років	4	6

	5. Дизайн середовища в Україні ХХ-ХХІ ст.		
Усього		32	50

ТЕМИ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назва теми
1	Основні поняття і визначення. Різновиди дизайну. Стиль в дизайні.
2	Перші знаряддя праці людини. Ремісниче виробництво в середні століття. Передумови створення машинної техніки.
3	Промислова революція в Європі. Наука і мистецтво. Перші всесвітні промислові виставки.
4	Перші теорії дизайну.
5	Арт Нуво, динаміка стильових напрямків.
6	Ранній американський функціоналізм; Чикагська архітектурна школа;
7	Перші ідеї функціоналізму, Німецький Веркбунт.
8	Художній авангард в Європі початку ХХ століття; група Де-Стиль.
9	Перші школи дизайну. Післявоєнний дизайн.
10	Архітектурно-художня школа Баухауз.
11	Формування нової художньої культури – ВХУТЕМАС.
12	Європа після першої світової війни. Від функціоналізму до Арт-Деко.
13	Американський дизайн в період всесвітньої депресії; стрімлайн. Італійське економічне диво; стиль Оліветті.
	Ульмська школа дизайну
14	Стиль Браун
15	Постмодерн. Арт-дизайн
16	Мемфіс: новий дизайн.
17	Хай-тек - стиль високих технологій
18	Нові форми дизайну в умовах постіндустріального суспільства; веб-дизайн; віртуальний дизайн
19	Український дизайн.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНЮВАННЯ

- 1. Усне опитування** (фронтальне, індивідуальне, детальний аналіз відповідей студентів).
- 2. Письмова аудиторна та позааудиторна перевірка** – підготовка рефератів, презентацій, контрольні роботи (з конкретних питань тощо)або тести

Види контролю: поточний контроль, проміжна та семестрова атестація.

Розподіл балів, які отримують студенти

Поточне тестування та самостійна робота									Підсумковий тест (екзамен)	Сума
4 семестр									50 балів	100
1	2	3	4	5	6	7	8	9		
4	4	6	6	6	6	6	6	6	50	100

Відпрацювання пропущених занять студентами здійснюється згідно «Положення про порядок відпрацювання студентами Львівського національного університету природокористування

пропущених лекційних, практичних, лабораторних та семінарських занять». Студент представляє конспект а з пропущеної теми лекційного курсу та опрацьований практичний матеріал (захист роботи або контрольна чи тестові завдання) з відповідної тематики. Самостійне вивчення навчальної дисципліни за вищевказаними темами передбачає також підготовку рефератів, доповідей, презентацій (максимальна кількість балів - 5 за одну тему, але не більше 10 б. за весь курс дисципліни).

Форма підсумкового контролю успішності навчання: іспит.

КРИТЕРІЙ ПОТОЧНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Поточне оцінювання здійснюється за кожним завданням в межах розділів. Оцінюються і завдання, виконувані в аудиторії, і завдання, виконувані під час самостійної роботи. Протягом вивчення дисципліни здійснюється самоконтроль. Загальні критерії оцінок: “відмінно” – здобувач вищої освіти виявив всебічні, систематичні та глибокі знання навчального матеріалу дисципліни, передбаченого програмою; опрацював основну та додаткову літературу, рекомендовану програмою; проявив творчі здібності у розумінні, логічному, стисливому та ясному трактуванні навчального матеріалу; засвоїв взаємозв’язок основних понять дисципліни, їх значення для подальшої професійної діяльності. “добре” – здобувач вищої освіти виявив систематичні та глибокі знання вище середнього рівня навчального матеріалу дисципліни; продемонстрував уміння легко виконувати завдання, передбачені програмою; опрацював літературу, рекомендовану програмою; засвоїв взаємозв’язок основних понять дисципліни, їх значення для подальшої професійної діяльності. “задовільно” – здобувач вищої освіти виявив знання навчального матеріалу дисципліни в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої професійної діяльності; виконав завдання, передбачені програмою; ознайомився з основною літературою, що зазначена у програмі; припустив значну кількість помилок або недоліків у відповідях на запитання співбесіди, тестування, при виконанні завдань тощо, які може усунути самостійно. “незадовільно” – здобувач вищої освіти не має знань зі значної частини навчального матеріалу; припускає принципові помилки при виконанні більшості передбачених програмою завдань.

Питання з дисципліни «Історія дизайну» для самоконтролю

1. Аналіз мистецтв початку ХХ століття, що вплинули на становлення дизайну як нового виду творчої діяльності.
2. Перша (1851) і наступні Всесвітні промислові виставки XIX століття, їх вплив на формоутворення машинної продукції.
3. Виникнення Баухаусу: передумови створення школи, творчі устремління. Метод Баухаусу як модель дизайну.
4. Функція, конструкція, форма в Баухаузі та в ВХУТЕМАС.
5. Протодизайнерська програма меблевої фірми «Брати Тонет».
6. Погляди У. Морріса про взаємодію мистецтва і ремесла, їх вплив на діячів Веркбунда, Баухаусу і пionерів радянського дизайну.
7. «Прямокутний модерн» у творчості шотландського архітектора і дизайнера Чарльза Ренні Макінтоша.
8. Теорія «неопластицизма» Піта Мондріана і «геометричний стиль» в проектній практиці Гарріта Томаса Рітвелда (рух «Де Стейл», Голландія).
9. Трансформація основних положень раннього функціоналізму в творчості Л. Саллівен, А. Лооса, Ф.Л. Райта і ін.
10. Порівняльний аналіз робіт М. Брейера, М. Брандт, В. Вагенфельд, П. Келлера.
11. Дизайнерські роботи Міс ван дер Рое і Вальтера Гропіуса.
12. ВХУТЕІН –ВХУТЕМАС і модель дизайну.
13. Особливості американського дизайну: Г. Дрейфус, Р. Лоуі, Д. Нельсон. Дизайн та художнє оформлення (стайлінг)
14. Багатогранність і комплексність розробки Петером Беренсом продукції концерну АЕГ (Німеччина) на початку ХХ століття.
15. Харківська школа інженерного протодизайну початку ХХ століття (В.Л. Кирпичов, Я.В. Столяров).

16. Спроба з'єднання народних промислів і професійного мистецтва в ремісничих центрах Абрамцево і Талашкино.
17. Концепція формоутворення родоначальника конструктивізму В. Е. Татліна і її практична реалізація.
18. Поліграфічне мистецтво Радянської Росії 1920–1930-х років як область реалізації концепцій конструктивізму і супрематизму.
19. Відмінні риси підходу до формоутворення промислової продукції діячів Німецького Веркбунда, вітчизняних виробничників і пionерів комерційного дизайну Америки.
20. Ле Корбюзье – дизайнер меблів та інтер'єрів (1920-ті).
21. Стиль арт-деко і його вплив на формоутворення предметного середовища в Західній Європі і США.
22. Піонери комерційного дизайну США (Р. Лоуі, У. Д. Тіг, Н. Бел, Геддес і ін.), стайлінг як основний метод їх дизайнерської творчості
24. Оригінальні розробки в автомобільному дизайні 1930–1940-х років.
25. Ретроспективний аналіз формоутворення одного з характерних
26. утилітарних об'єктів: наприклад, ноутбуки або комп'ютери будь-якої фірми.
27. Американський дизайн 50–60-х рр., вплив нових матеріалів.
28. Італійське економічне диво. Повоєнний дизайн Італії.
29. Стиль Оліветті.
30. Особливості Ульмської школи дизайну.
31. Дизайн Великобританії 40-х років ХХ століття.
32. Національні школи в дизайні – Японія.
33. Національні школи в дизайні на сучасному етапі – Скандинавія.
34. Післявоєнний дизайн в СРСР.
35. Предметне середовище епохи космічних польотів і футуристична мода.
36. Епоха архітектурних утопій: крокуюче місто групи «Архігрем», геодезичний купол, машина для житла.
37. Неофункціоналізм. Стиль «Браун».
38. Поп-арт, поп-дизайн – культура для молодих.
39. Оп-арт в дизайні.
40. Радикальний дизайн. Антідизайн.
41. Державний дизайн СРСР. Всесоюзний інститут технічної естетики: раціональний стайлінг, дизайн-програми.
42. Становлення і основні етапи розвитку графічного дизайну.
43. Творчість Харрі Бертоя (Harry Bertoia, 1915–1978).
44. Творчість Карло Бартолі (Carlo Bartoli).
45. Творчість Ісаму Ногучі (Isamu Noguchi, 1904–1988).
46. Творчість дизайнерів Чарльза і Рей Імз.
47. Творчість датського дизайнера Вернера Пантона.
48. Творчість Арне Якобсона.
49. Творчість Арне Куїнз, художника і дизайнера.
50. Творчість Філіпа Старк.
51. Творчість Джо Коломбо (Joe Colombo).
52. Творчість Карим Рашид (Karim Rashid, 1960).
53. Творчість Етторе Соттсасс (Ettore Sottsass, 1917–2007).
54. Творчість Гаетано Пеше (Gaetano Pesce).
55. Творчість Паола Навоне (Paola Navone).
56. Творчість Еero Аарніо (Eero Aarnio).
57. Творчість Бруно Матссон (Bruno Mathsson).
58. Творчість Віко Маджістретті (Vico Magistretti, 1920–2006).
59. Творчість Ейлін Грей (Eileen Gray).
60. Творчість Курта Ерні (Kurt Erni).
61. Творчість Карло Бартолі (Carlo Bartoli).
62. Творчість Кампана (Fernando & Humberto Campana).

63. Творчість Петера Малі (Peter Maly).
64. Творчість Патрісії Уркіоли (Patricia Urquiola, 1961).
65. Творчість Джо Понті (Gio Ponti).
66. Творчість Заха Хадід в області дизайну
67. Творчість Тошиюки Кіта (Toshiyuki Kita).
68. Творчість Марка Дзанузо (Marco Zanuso).
69. Творчість Том Діксон (Tom Dixon).
70. Творчість Джорджіо Сапоріті (Giorgio Saporiti).
71. Творчість Хелла Йонгеріус (Hella Jongerius).
72. Творчість Шін і Томоко Азумі (Shin & Tomoko Azumi).
73. Творчість Костянтина Грчика (Konstantin Grcic).
74. Творчість Мауро Ліппаріні (Mauro Lipparini).
75. Творчество Тошиюки Кіта (Toshiyuki Kita).
76. Творчість Маартен ван Северен (Maarten Van Severen, (1956–2005).
77. Творчість Інго Маурера (Ingo Maurer).
78. Творчість Джаспер Моррісон (Jasper Morrison).
79. Творчість Антоніо Чіттеріо (Antonio Citterio).
80. Творчість Марк Ньюсон (Marc Newson).
81. Творчість Маріо Белліні (Mario Bellini)

9. Рекомендована література

Основна

1. Даниленко В.Я. Дизайн: підручник для студ ВНЗ, які навчаються за спец. «Дизайн» / В.Я. Даниленко. – Х.: Вид-во ХДАДМ, 2003. – 320 с.
2. Малік Т. В. Історія дизайну архітектурного середовища : навч. посіб. – Київ : КНУБА, 2003. – 192 с.

Допоміжна

1. Гервас О.Історія дизайну, науки і техніки. Навчально-методичний посібник / Гервас Ольга Геннадіївна. – Умань: ФОП Жовтий О.О., 2015. 150 с
2. Даниленко В. Дизайн України у світовому контексті проектної культури. – Х.: Колорит, 2005. – 243 с.
3. Даниленко В. Дизайн Центрально-Східної Європи: Монографія. – Х: ХДАДМ, 2009. – 172 с.
4. Даниленко В. Майбутнє європейського дизайну: Чехія. Польща. Україна. – Х.: Колорит, 2002. – 197
5. Даниленко В.Я. Дизайн: Підручник. – Х.: ХДАДМ, 2003. – 203 с.
6. Даниленко В.Я. Основи дизайну: Навчальний посібник. – К.: ІЗМН, 1996.
7. Нариси з історії українського дизайну ХХ століття : Зб. статей / Ін-т проблем сучасного мистецтва НАМ України ; За заг. ред. М. І. Яковлєва ; Редкол. : В. Д. Сидorenko (голова), А. О. Пучков, О. В. Сіткарьова та ін. – К. : Фенікс, 2012. – 256 с.

Інформаційні ресурси

Бібліотечно-інформаційні ресурси – [книжковий фонд](#), періодика та фонди на [електронних носіях](#) бібліотеки ЛНУП, державних органів науково-технічної інформації, наукових, науково-технічних бібліотек та інших наукових бібліотек України.

Електронні інформаційні ресурси мережі Інтернет з переліком сайтів:

URL:

<http://www.uahistory.cjb.net/>
<http://www.uarmy.com.ua>
<http://history.franko.lviv.ua>

ПОЛІТИКА КУРСУ («ПРАВИЛА ГРИ») В АУДИТОРНИЙ ЧАС

Курс передбачає роботу в колективі. Студенти під час лекційних занять ведуть конспект з відповідної теми. Під час заняття або ж в кінці лектор ставить питання, веде діалог з аудиторією для

кращого засвоєння теоретичного матеріалу. Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики. Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін. Якщо здобувач вищої освіти відсутній з поважної причини, він/она презентує виконані завдання під час самостійної підготовки та консультації викладача. Під час роботи над індивідуальними науково-дослідними завданнями та проектами не допустимо порушення академічної добросесності.

ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА

1. Гервас О. Історія дизайну, науки і техніки. Навчально-методичний посібник / Гервас Ольга Геннадіївна. – Умань: ФОП Жовтий О.О., 2015. 150 с.
2. Методичні рекомендації до організації самостійної роботи та проведення практичних занять із навчальної дисципліни «Історія дизайну» (для студентів З курсу спеціальності 191 – Архітектура та містобудування) / Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова ; уклад. Г. О. Осиченко. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2021. – 26 с.
3. Нариси з історії українського дизайну ХХ століття : Зб. статей / Ін-т проблем сучасного мистецтва НАМ України ; За заг. ред. М. І. Яковлєва ; Редкол. : В. Д. Сидоренко (голова), А. О. Пучков, О. В. Сіткарьова та ін. – К. : Фенікс, 2012. – 256 с. : іл.